

[Starcke.]

til Loven om civil Aftjening af Værnepligt i Øjeblikket melder sig, faktisk er et Mindretal. Naar den højtærede Forsvarsminister sagde, at der er en Opgave her, der skal løses, og at det kunde blive en komisk Styrke, der kom af Sted, fordi der eventuelt ikke vilde blive nogen tilbage, saa vil jeg sige, at det er en underlig Betragtning. Og det Tilsagn, der blev givet fra den højtærede Forsvarsminister om en Undersøgelse af Mulighederne, synes jeg ikke var meget bindende, men nærmest værdiløst. Forholdet er dette, at vi i Danmark i Øjeblikket har tvungen Værnepligt, og foruden det har vi faktisk en Lov, der sætter en Sikkerhedsventil derpaa med Hensyn til den civile Værnepligt. Derfor er det naturligt at gennemføre det samme System her.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen vil jeg bemærke, at selve den økonomiske Overenskomst jo frengaar af de Dokumenter, der er forelagt sammen med det foreliggende Lovforslag, lige saa vel som man, ganske vist inden for de 4 Vægge, nemlig i Det udenrigspolitiske Nævn, paa et tidligere Tidspunkt har redegjort 2 Gange for hele det økonomiske Grundlag, derunder ogsaa for Spørgsmaalet om Udrustningen til de lette Batailloner. Det ærede Medlem siger, at Samlingsregeringens Stilling ikke har haft eller kunnet have nogen Indflydelse paa Omkostningerne og Drøftelserne deraf i den efterfølgende Tid. Deri tager det ærede Medlem fejl. Naar ikke mindre end 2 Gange i Løbet af Sommeren 1945 de engelske Forhandlere fremsatte som deres Synspunkt, at Danmark skulde betale Udrustningen, uden at vi tog Afstand derfra, saa er det en af de Hindringer, der binder, og det er da ogsaa den Klippe, som de senere Forhandlinger, jeg har været med til at føre, er strandet paa. Naar det ærede Medlem derfor spørger, hvad der var sket, hvis vi ikke desto mindre havde fastholdt det Standpunkt, som jeg har gjort gældende — ganske vist uden at det har haft noget Hold i Fortiden, det indrømmer jeg —, saa vilde der formentlig være sket det, at man fra engelsk Side vilde have henvist til det Løfte, de havde faaet, og sagt, at vi fra

dansk Side vilde snyde os fra de Forpligtelser, vi havde paataget os, og det Ansvar har i hvert Fald jeg ikke villet paatage mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Starcke tager i dette Spørgsmaal som i saa mange andre meget upraktisk paa Tingene. Der foreligger det, at et Forslag nu formentlig bliver vedtaget her i Rigsdagen meget snart, gaaende ud paa, at en Styrke paa ca. 4 000 Mand skal sendes til Tyskland i Løbet af de nærmeste Dage. Disse Soldater er udtaget for nogen Tid siden, og alt er naturligvis tilrettelagt, for at den Del af Hæren, der drejer sig om, kan afgaa til Tyskland med kort Varsel. Hvis vi saa samtidig med, at Rigsdagen træffer denne Beslutning — ikke for mit Vedkommende med nogen særlig Tilfredsstillelse, men med den Begrundelse, jeg har givet —, skulde lade det hele være afhængig af, om disse Folk, der nu er udtaget til at skulle deltage i Styrken, virkelig melder sig i saa stort Tal, at Styrken kan komme af Sted, vilde Rigsdagen jo bringe sig i en mærkelig Stilling. Derfor er det velbegrundet, naar jeg og Udvalget har rejst Spørgsmaalet paa den Maade, vi har gjort. Jeg mener stadig, at Forsvarsministeren bør give Mulighed for, at ganske enkelte inden for den Styrke, der er udtaget nu, og som har virkelig vægtige Grunde at angive for at blive fri, ogsaa kan blive det. Men den almindelige Fri-villighed maa vente til et senere Tidspunkt; saa kan der ogsaa blive Mulighed for, som det ærede Medlem anviser, at de unge, der nu ved, at det kan blive deres Tur med et kommende Hold at komme til Tyskland, allerede ved Sessionen, før de bliver udtaget til Soldater, kan træffe det Valg, om de vil gøre civil eller militær Tjeneste. Det vil forhaabentlig kunne gaa saadan med de senere Hold, at der vil være Mulighed for i stor Udstrækning at give de unge fri, der ønsker det, og som kan give vægtige Grunde for, at de har dette Ønske. Jeg vil derfor stadig mene, at det ærede Medlem staar sig ved, hvis det er af saglige